

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **JUDr. Z. A.**, proti žalovanému **Odvolačímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 10. 2014, č. j. 15 Af 12/2012 – 48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl kasační stížností ze dne 22. 4. 2015 shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, aniž by upřesnil důvody kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud stěžovatele proto usnesením ze dne 1. 6. 2015, č. j. 3 Afs 95/2015 – 20, vyzval podle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) k doplnění kasační stížnosti uvedením důvodu podání kasační stížnosti a bližší skutkové a právní konkretizace, rozsahu, v němž napadá rozsudek krajského soudu v Ústí nad Labem a uvedením a čeho se kasační stížnost domáhá.

Citované usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 6. 2015. Dne 29. 6. 2015 podal stěžovatel k poštovní přepravě žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. Žádost zdůvodnil tím, že na 25. 6. 2015 byl předvolán k hlavnímu líčení ve věci sp. zn. 4 T/236/2014 k Okresnímu soudu Bratislava I. Dále stěžovatel popsal svůj předchozí procesní postup v uvedené trestní věci. Stěžovatel uvedl, že ve lhůtě stanovené k doplnění kasační stížnosti musel „*upřednostnit obranu proti své kriminalizaci*“ před poskytnutím součinnosti Nejvyššímu správnímu soudu k doplnění kasační stížnosti. Proto žádá o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. může být lhůta k odstranění vad kasační stížnosti prodloužena na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů, nejdéle však o další měsíc.

Nejvyšší správní soud trvá na tom, že lhůta poskytnutá stěžovateli k odstranění vad kasační stížnosti usnesením ze dne 1. 6. 2015, č. j. 3 Afs 95/2015 – 20, představuje za daných konkrétních okolností lhůtou zcela dodatečnou. Stěžovatel mohl svou kasační stížnost připravovat nejméně po dobu trvání zákonné lhůty pro její podání a doplnit ji kdykoliv od data jejího podání (tedy od 27. 4. 2015), a to ve velkorysé lhůtě několika měsíců.

Stěžovatel v žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti uvedl důvody, které ve vztahu k výše uvedeným okolnostem nelze považovat za vážné ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. Příprava stěžovatele na hlavní líčení ve věci sp. zn. 4 T/236/2014 u okresního soudu zcela jistě nevytěžovala stěžovatele natolik, že by objektivně neměl v uvedeném období možnost formulovat svou kasační argumentaci, respektive ani doplnit chybějící náležitosti kasační stížnosti, v tomto případě úkony pro právníka rutinní povahy. Přehlédnout nelze ani to, že většinu úkonů, kterými stěžovatel zdůvodňuje svou žádost o prodloužení lhůty, byla datována ještě před doručením usnesení Nejvyššího správního soudu, kterým byl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti. Lhůta k doplnění kasační stížnosti byla za uvedených okolností zcela dostatečná. Nejvyšší správní soud nenalezl žádný relevantní důvod žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti vyhovět.

Lhůta stanovená zdejším soudem k doplnění kasační stížnosti marně uplynula dne 7. 7. 2015. Nejvyšší správní soud je vázán jen včas uplatněnými kasačními důvody; jejich absence, nenapravená zákonem předpokládaným postupem (§ 37 odst. 5 věta první s. ř. s., § 120 s. ř. s.), brání pokračování v řízení o kasační stížnosti, a to s důsledkem jejího odmítnutí (srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Afs 95/2013 – 25, in <http://nssoud.cz>). Uvedený postup aproboval rovněž Ústavní soud (viz například jeho náleze ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, in <http://nalus.usoud.cz>).

Kasační stížnost v nyní posuzované věci nebyla stěžovatelem doplněna ve lhůtě stanovené shora uvedeným usnesením Nejvyššího správního soudu a pro tento nedostatek není možné v řízení pokračovat. Na takovou situaci pamatuje ustanovení § 37 odst. 5 věta druhá s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., které pro takový případ stanoví jako následek odmítnutí podání (zde kasační stížnosti).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (v kontextu ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu